

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 391. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036556140368/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

Henrik en klar sleben Jaspis, hvori en rød Vædske var indesluttet, og holdt den for Lampen.

»Blod, Blod! – skreeg Bispen – ha, brænder der ikke Blod nok paa vore Sjæle?»

»Men *dette* Blod, Ærværdige! det slukker al Blodbrand i al Evighed – det slukker alle Skjærsildens og Helvedes Flammer – det udsletter alle gamle og nye Synder: Saa sagde mig den fromme Pelagius See, en saadan Skat er et Kongerige værd imellem Brødre.»

»Ha, men er det ægte?» Her krummede sig Bispens magre Fingre krampagtigt efter Reliquien, som Greven hastig tog tilside.

»Troer I en pavelig Legat, troer I den fromme Bisp Pelagius i Alba vilde have svoret sig sin Salighed fra for Guld? Blodet er, min Sjæl! ægte nok, og dyrt har jeg betalt det: enten skal Pelagius og hele den hellige Kirke være evig fordømt, eller jeg har Syndsforladelse og Salighed nok til os begge.»

»En Draabe, en eneste Draabe kun paa min brændende Ise! – raabte Bispen og knælede – den dobbelte Bandstraale luer der endnu og strider med Glønnen.»

»Vel, vel, Ærværdige! – svarede Grev Henrik kold og forvarede Reliquien med et hæsligt Smil – naar vi sees igjen, og under en Betingelse: I er for hellig til at tage Deel i mine verdslige Planer, seer jeg vel; men en hellig Ven kan jeg ogsaa behøve. Naar I hører om en dristig Daad, hvorfor Bandstraalen truer mit krusede Hoved, saa lad mig see hvad I formaar hos Pave Honorius! og saa kan I maaskee endnu betænke Jer paa, om en Draabe af denne Jaspis og en indbildt Glorie eller Kongen af Danmarks Krone bedst kan kjøle eders brændende Ise.»

»Ha, jeg forstaaer dig! du er dog den iede Satan. Viig fra mig, Frister! viig fra mig, evige Logner! Dit hellige Blod, som din Krone, er Djævelsblendværk tilhobe. Dit Spotord var kun Sandhed – ja, her er min Throne – her er mit Septer; med det trodser jeg dig endnu.» Med et vildt Blik sarte den ulykkelige Bisp sig nu stoltelig paa Kanten af sin Liigkiste og svingede Svøben over sit skaldede Hoved.

»Afsindige Daare! med Jer er der Intet meer at udrette», mumlede Grev Henrik hamfuld, idet han kastede Pillegrimskappen om sig og gik bort med en haanlig Latter.

»Lec kun, saa hele Helvede ryster! – mumlede Bisp Valdemar og